

Sygn. akt IX Ka 1765/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Wojciech Arczyński

Protokolant: st.sekr.sądowy Iwona Stefańska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Augustyna Pindziaka

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2013 roku

sprawy Z. O.

oskarżonego o przestępstwo z art.178 a § 1 kk w zw. z art.64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Starachowicach

z dnia 3 października 2013 roku sygn. akt II K 859/13

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że wymierzoną Z. O. za przypisany mu czyn karę pozbawienia wolności łagodzi do 8 (ośmiu) miesięcy;

II. w pozostałym zakresie tenże wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego Z. O. od ponoszenia kosztów sądowych w II instancji.

IX Ka 1765/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Starachowicach wyrokiem z dnia 3 października 2013r. sygn. II K 859/13 uznał oskarżonego Z. O. winnym tego, iż w dniu 13 lipca 2013 roku w S. w ruchu lądowym prowadził pojazd marki (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (0,91 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i będąc uprzednio skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokami VI K 354/07 z dnia 21.05.2007 roku oraz VI K 642/08 z dnia 10.10.2008 roku wydanymi przez Sąd Rejonowy

w Starachowicach i kwalifikując ten czyn jako występki z art. 178a § 4 kk na mocy tegoż przepisu wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności; na podstawie art. 42 § 2 kk i art. 43 § 1 kk orzekł w stosunku do Z. O. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 lat; na podstawie art. 49 § 1 i 2 kk zasądził od Z. O. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 100zł; zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.

Apelację od tego wyroku wywiódł skazany Z. O. zarzucając – jak wynika z jej treści rażąca niewspółmierność orzeczonej w pkt I wyroku wobec niego kary 1 roku pozbawienia wolności wynikającą z nieuwzględnienia wszystkich dyrektyw wymiaru kary określonych w art. 53 § 1 i 2 kk oraz przesłanek warunkowego zawieszenia wykonania kary określonych w art. 69 § 1, 2 i 4 kk, co doprowadziło do tego, iż dolegliwość przekracza stopień winy.

Podnosząc ten zarzut skazany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt I przez warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej wobec niego kary 1 roku pozbawienia wolności, a nadto znaczne złagodzenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja częściowo okazała się zasadna.

Z treści apelacji wynika, iż skazany nie kwestionuje poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń co do przebiegu przypisanego oskarżonemu czynu, zasady jego odpowiedzialności i oceny prawnej tego czynu koncentrując się wyłącznie na kwestiach związanych z wymierzeniem orzeczonej w formie bezwzględnej kary pozbawienia wolności i wymierzenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Skazany nie kwestionuje przy tym samego wymiaru orzeczonej kary pozbawienia wolności argumentując, iż w jego ocenie istnieją w sprawie okoliczności uwzględnienie których powinno skutkować warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Okolicznościami tymi w ocenie skazanego miały być – brak negatywnego skutku popełnionego czynu, zamiar dojechania samochodem wyłącznie do domu, prowadzenie samochodu drogą o niezbyt dużym i w czasie gdy ruch ten był nieznaczny. Autor apelacji podnosił również fakt, iż jest on jedynym opiekunem starszych schorowanych rodziców i że uprzednie skazanie w sprawie VI K 642/08 dotyczące czynu z art. 178a § 1 kk miało miejsce w 2008r.

W myśl przepisu art. 69 § 4 kk warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec sprawcy czynu z art. 178a § 4 kk może nastąpić wyłącznie w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Okoliczności przytoczone w apelacji odnoszące się do samego czynu są dla tego rodzaju czynów typowe i w niczym nie wskazują na ich szczególny charakter, sytuacja zaś rodzinna oskarżonego istniała w chwili będącego przedmiotem osądu czynu. Ma zatem rację Sąd Rejonowy wyrażając pogląd iż w sprawie nie ma podstaw do warunkowego zawieszenia wykonania wymierzonej kary pozbawienia wolności nie tylko z uwagi na brak okoliczności szczególnych o których mowa w art. 69 § 4 kk ale także z uwagi na brak przesłanek apelacyjnych o których mowa w art. 69 § 1 i 2 kk.

Skazany poza zawartym w apelacji wnioskiem zmierzającym do skrócenia czasu trwania środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych nie wskazał żadnego argumentu uzasadniającego ten wniosek, i nie wiadomo dlaczego orzeczenie w tej części uznał za niewspółmiernie surowe. Sąd Okręgowy podzielił natomiast wyrażony przez Sąd Rejonowy pogląd co do konieczności długotrwałego wyeliminowania oskarżonego z grupy kierowców wszelkich pojazdów mechanicznych.

Oceniając przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku okoliczności które legły u podstaw wymiaru orzeczonej kary a określające stopień zawinienia oskarżonego i stopień społecznej szkodliwości jego czynu Sąd Okręgowy uznał, że dolegliwość wymierzonej kary pozbawienia wolności i jej skutki przekraczają stopień zawinienia i wymiar tej kary złagodził o 1/3 części.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy na zasadzie art. 437 § 1 kp i art. 624 § 1 kp orzekł jak w wyroku.

/SSO Wojciech Arczyński/